

disse 221/4 Mill. Kr. Overskud af Driftsregnskabet, naar vi tager i Betragtning, at det altid vil blive forringet ved Tillægsbevillingsloven, ingenlunde havde været meget til at afhjælpe det kassemæssige Underskud paa § 26.

Naar jeg før talte om at spare paa Skillingen og lade Daleren gaa, falder der mig et ganske ejendommeligt Eksempel ind, et Eksempel, som vi for Tiden behandler i Finansudvalget, hvor den højtærede Socialminister har foreslaaet at eft. give 4 Mill. Kr. af Arbejdsløshedskassernes Gæld, noget, han siden har nedbragt noget, til godt 2 1/2 Mill. Kr., men saa mod at der gives for den resterende Gæld en Afbetalingstid, der for nogle af dem gaar op til 25 Aar. Det er jo ogsaa en af de Ting, som ikke vidner om, at man i de store Sager, i de Sager, hvori ens Partiinteresser kommer til at spille ind, er saa ganske overordentlig økonomisk.

Det ærede Medlem Hr. Rode protesterede med en vis Indignation mod min Fremhævelse af de tre Nederlag. Men det var virkelig tre Nederlag. Det er et Nederlag, og det vidner om en utrolig Planløshed, naar man ved Forelæggelsen af Finanslovsforslaget siger, at man vil tilvejebringe for 60 Mill. Kr. nye direkte Skatter for at betale Statsgælden af, og man saa end ikke gør noget som helst Forsøg derpaa, som man jo ikke har gjort. Det var ogsaa et Nederlag, at Ministeriet saa ganske selv maatte lade sin Valutaplan i Stikken i Sommer. Og det var et Nederlag, Ministeriet led paa Finansloven. Disse Nederlag kommer man til at lade staa, og det er meget betydningsfulde Nederlag.

Det ærede Medlem Hr. Rode drøftede de forskellige Forudsætninger, der kunde have været for, at Regeringen har fulgt en saa besynderlig Taktik, som den dog har fulgt ved Ledelsen af hele Lovgivningsarbejdet i denne Samling, og en af de Muligheder, det ærede Medlem tænkte sig, der kunde forklare det, var denne, at Ministeriet havde ræsonneret som saa, at dets Liv ikke vilde blive langt. Det ærede Medlem forlod dog senere igen denne Hypotese og gik over til andre. Der var i den Maade, hvorpaa det ærede Medlem lidt betænksomt, lidt bekymret puslede omkring Ministeriet for at lægge det hele saa smukt og godt til Rette for det som muligt, noget, der fik mig til at tænke paa en af de gammeldags Huslæger. Det ærede Medlem fremstillede mig som en kaad Yngling i min Omtale af det høje Ministeriums Virksomhedsplan, eller rettere Mangel paa Virksomhedsplan; til Gengæld mindede det ærede Medlem mig, som sagt,

om saadan en gammeldags, elskværdig, betænksom Huslæge. Han kender Familiens Skrøbeligheder ud og ind, bedre end nogen anden, men han ved at tale om disse Skrøbeligheder paa en blid og lempelig Maade, saa at de, der tales til, suger det ind uden at fornemme alt for megen Bitterhed i Ordene; og først og fremmest var disse gammeldags Huslæger diskrete; man kan godt indenfor selve Familien sige baade det ene og det andet, men overfor Omverdenen maa man være diskret. Det var paa denne Maade, det ærede Medlem kredsede omkring Ministeriets svage Punkter, paa en Maade, som for mig gjorde det ganske øjensynligt, at han ser disse svage Punkter, ganske ligesom jeg, men han vælger nu en anden Taktik med Hensyn dertil.

Det ærede Medlem vilde fralægge sig, at han ved alle mulige Midler havde søgt at forkorte det foregaaende Ministeriums Liv; det ærede Medlem havde aldrig været med til at stille eller stemme for nogen Dagsorden, som, hvis den var blevet vedtaget, vilde have medført Ministeriets Fald. Jo, det har det ærede Medlem været med til den ene Gang efter den anden. Jeg skal ikke spilde Tingets Tid ved at citere Eksemplerne derpaa, men hvis det ærede Medlem vil se efter i Rigsdagsaarbogen for 1922, vil han se, at han har været med til det i ikke mindre end to Tilfælde i Efteraaret 1922, første Gang overfor det hele Ministerium og anden Gang ved en Misbilligelsesdagsorden, der særlig blev rettet imod den daværende Landbrugsminister Madsen-Mygdal, men om hvilken jeg havde erklæret, at Ministeriet betragtede dens Vedtagelse som rettet imod sig, saaledes at Sagen altsaa vilde blive et Kabinetsspørgsmaal. Og der kan anføres adskillige andre Eksempler. Det glæder mig, at det ærede Medlem ikke er saa glad ved at mindes dette Afsnit af sit politiske Liv, men det kan ikke nytte noget at ville bringe det i Forglemmelse.

Saa sagde det ærede Medlem, at de Konservative Gang paa Gang som Betingelse for deres Støtte havde stillet Krav om Indrømmelser med Hensyn til Toldbeskyttelse. Det er en fuldstændig Vildfarelse af det ærede Medlem, noget saadant er aldrig sket, aldrig; der har aldrig fra de Konservatives Side været krævet, end mindre af Venstre eller dets Regering været indrømmet noget som helst i den Retning, aldrig.

Til Slut saa det ærede Medlem noget ud i Fremtiden og mente, at der maaske kunde oprinde bedre Dage for Venstre; efter hans